

Ingers tankar

Det är skillnad på folk och folk & djur och djur

Iår som flera år tidigare har vi kunnat följa den stora älgvandringen genom slow-tv och ett avancerat system med övervakningskameror.

Människor i slott och koja har intresserat sett på hur älgarna följt sina instinkter sedan urminnes tider och tagit sig över vattendrag när de vandrat iväg till nya trakter inför sommaren.

Men de stackars fjolårskalvar som förrirade sig in till stora staden och vilset klev omkring bland bilar och hus, de sköts direkt. Det var enklast och billigast.

Lösningen att söva dem med en bedövningspil och sedan transportera ut dem i en lämplig skog, det var förstås för kostsamt och arbetskrävande.

Samma morgon tog Sveriges Television upp hur dyrt det är med försäkringar för folks husdjur och hur kostsamt det är med veterinärbesök.

I vissa fall får man låta ett älskat husdjur dö i stället för att ge det den vård det behöver.

Kvällen innan var ett program om barn födda genom surrogatmödrar. Det framkom att Sverige inte har några som helst regler om detta.

Vi fick höra om ett par i sjuttioårsåldern som kunnat bli föräldrar till ett tvillingpar på detta sätt. De hade fått sina **surrogatfödda** barn i USA. Det gick bra ända tills de hälsade på hos den ännu äldre generationen.

Hemtjänsten polisanmälde dem för barnaröv och barnen försvann lika hastigt som de kom. Nu kämpar de åldriga föräldrarna för att få tillbaka vårdnaden.

Jag tycker folk handlar allt för ansvarslost med både människors och djurs liv. Det verkar som om barn och djur är något vi kan köpa oss om vi bara kan betala och känner att vi vill ha dem ett tag. Hur det sedan går för de individer vi **skaffat oss** verkar vara av underordnad betydelse.

Inger Klintberg Danielsson 24-06-29

